सग्मे तऽइति (४. २६) सोमविक्रयिणꣳ हिरण्येनाभिकम्पयति ॥१६॥ चित्ततः[1] प्रचालयति · महार्हमेतत्तव यदि स्यात् न हि स्यादित्येवं हिरण्यदर्शनेन तं प्रलोभयतीत्यर्थः ।

अस्मे तऽइति (४. २६) यजमानसहितं निदधाति ॥१७॥ यजमानसमीपे ।

सोमविक्रय्येतदादत्ते ॥१९॥ एतद्यजमानसमीपे स्थापितं हिरण्यं गृह्णाति ।

अजां प्रत्यङ्मुखीमालम्भ्य वाचयति तपसस्तनूरिति (४. २६) ॥२०॥ प्रागेव स्थापितां छागामालम्भ्य अजामालभस्वेत्यध्येषणया यजमानेन अजाया आलम्भं कारयित्वा यजमानं वाचयति · न्यग्रोधे मन्त्रस्योक्तः परमेण पशुना क्रीयेयेऽइति ।

सव्येनाजां प्रयच्छन्मित्रो न इति दक्षिणेन सोमम् ॥२१॥ आदत्ते · न्यग्रोधे ऊक्तः मित्रो न एतꣳ सुमित्रधाविति · उपमार्थत्वान्मित्रशब्दस्याविपरिणामइति कर्कः ।

आदायागतऽउत्तिष्ठति वा ॥२२॥ सोममादायाध्वर्यावागते सति यजमानः स्वासनादुत्तिष्ठति न वोत्तिष्ठति। अथ वैवं सूत्रयोजना · सव्येऽणेन सोममादाय यजमानसमीपमागच्छति · आगतऽउत्तिष्ठति वा आगते सोमे। अनुत्थानं शाखान्तरात्।

दीक्षितोरौ दक्षिणे प्रत्युप्य वासो निदधातीन्द्रस्योरुमिति (४. २७) ॥२३॥ ततोऽध्वर्युर्दक्षिणे दोरौ तत्स्थं वस्त्रं प्रतिनीयोर्ध्वमुत्पार्य[2] तत्र ऊरौ सक्थ्य सोमं वासोबद्धमेव निदधाति · प्रतिपूर्वक ऊह वितर्कऽइत्येषोऽत्र नयनार्थः वस्त्रान्तमुत्कृष्योरावासादयतीति मानवे · न्यग्रोधे आविशतं दक्षिणमुशन्तावुशन्तꣳ[3] स्योनौ स्योनमित्युभयोरूरावाधानम् ।

स्वान भ्राजेति (४. २७) जपति सोमविक्रयिणमीक्षमाणः ॥२४॥ संहितास्वरेण पठति · यजमानो जपतीति कर्कः अध्वर्युरिति याज्ञिकाः · सोमक्रयणान्गवादीन्सोमविक्रय्यधिदेवताभूतेभ्यो गन्धर्वेभ्यो निवेदयति (३. ३. ३. ११) ।

अपोर्णुते दीक्षितः शिरः ॥२५॥ दीक्षासमये धृतं शिरःप्रावरणमपसारयति ।

पत्नी च ॥२६॥ शाखान्तरात् । अस्मिन्नवसरे मैत्रावरुणाय दीक्षितदण्डस्य प्रदानं कर्तव्यम् विकल्पेन क्रीते वेति (६. ४. ७) प्रागुक्तत्वात् अथवा अग्नीषोमीयऽएवाग्निर्ह देवीनामित्येतस्मादनन्तरम् ।

---

१) ? वित्ततः AB. २) °यार्धमुत्पार्य A. ३) °मुशन्नुशंतं B.